

5. Regulering og Nedsættelse af Rustningerne.

Ifølge Pagtens Artikel 26 paahviler det Sikkerhedsraadet, med Bistand af den i Artikel 47 omtalte Generalstabskomité, at udarbejde Planer for Gennemførelse af et System til Regulering af Rustningerne, hvilke Planer skal forelægges de Forenede Nationers Medlemmer.

Pagtens Artikel 11 (1. Stk.) nævner blandt Plenarforsamlingens Beføjelser, at Forsamlingen kan gøre »de for Afrustning og Regulering af Rustningerne ledende Grundsætninger til Genstand for Overvejelse og kan fremsætte Forslag vedrørende saadanne Grundsætninger overfor Medlemmer eller Sikkerhedsraadet eller begge.«

Den 16. Februar 1946 paalagde Sikkerhedsraadet Generalstabskomitéen som en første Arbejdsopgave at foretage en Undersøgelse, fra et militært Synspunkt, af Bestemmelserne i Pagtens Artikel 43,*) og forelægge Sikkerhedsraadet Resultaterne af denne Undersøgelse. Endnu ved Udgangen af 1946 havde Komitéen ikke afgivet nogen Beretning til Sikkerhedsraadet.

Selve Spørgsmaalet om Rustningernes Regulering var ikke i 1946 blevet taget op til Behandling i Sikkerhedsraadet, ligesom det heller ikke stod opført paa Forsamlingens Dagsorden eller Tilægsgagsorden.

Det vakte derfor betydelig Opmærksomhed, at Udenrigsminister Molotov i sin Tale under Generaldebatten den 29. Oktober, i Fortsættelse af det nedenfor omhandlede Spørgsmaal om militære Styrker paa ikke-fjendtlige Landes Territorier, førte det almindelige Spørgsmaal om Rustningernes Begrænsning frem. Da de vigtigste Angriberstater Afrustning nu var gennemført og Forholdsregler truffet for at begrænse de andre Fjendestaters Rustninger, var Ti-

den efter Sovjetunionens Mening nu kommet, da man kunde træffe en mere almindelig Beslutning om Begrænsning og muligvis ogsaa Nedsættelse af Rustningerne. Han stillede derfor et Forslag, der indeholdt følgende Hovedpunkter:

1. Med Henblik paa de Forenede Nationers Arbejde for Fred og Sikkerhed anerkender Forsamlingen Nødvendigheden af en almindelig Indskrænkning af Rustningerne.
2. I første Række bør man tilstræbe et Forbud mod Produktion og Benyttelse af Atomenergi til militære Formaal.
3. Det tilkommer Sikkerhedsraadet at gennemføre de nævnte Principper.
4. Forsamlingen appellerer til samtlige Regeringer om at yde Sikkerhedsraadet den nødvendige Støtte i dette Arbejde, der vil kunne befri Folkene for den tunge Byrde, som de altfor store Militærudgifter betyder.

Flere andre Deltagere i Generaldebatten, saaledes Repræsentanterne for Canada og Australien, berørte ligeledes Spørgsmaalet om Nedrustning. De Forenede Staters Delegerede udtrykte sin Glæde over, at Sovjetunionen havde taget Initiativet i denne Sag, men pegede paa, at saafremt man vilde indskrænke Rustningerne, maatte der gennemføres de Kontrolforanstaltninger, der var nødvendige for at sikre de Stater, som i god Tro opfyldte Nedrustningsforpligtelserne, mod at andre Stater overtraadte deres Forpligtelser.

Behandlingen af Sovjetunionens Forslag blev henvist til 1. Udvalg, som drøftede Sagen ved sine Møder den 29.—30. November, 2. og 4. December. Ved denne Lejlighed blev der fremsat talrige og omfattende Ændringsforslag.

Den russiske Udenrigsminister forelagde paa Sovjetunionens Vegne et Tillæg til sit oprindelige Forslag med nærmere

*) Denne Artikel indeholder almindelige Bestemmelser om de Overenskomster, der skal afsluttes med Medlemsstaterne vedrørende de væbnede Styrker m. v., disse skal stille til Raadighed for Sikkerhedsraadet.